

6. เชื่อพระเยซู โดยไม่ต้องเปลี่ยนศาสนา

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:28 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:43 น.

เชื่อพระเยซู โดยไม่ต้องเปลี่ยนศาสนา

(Believe in Jesus, not necessary to change religious)

เขียนโดย...บรรพต เวชกามา (ศูนย์พันธกิจอัครธานี)

วันพุธที่ 21 พฤษภาคม 2012 เวลา 15:20 น.

//

คนไทยหลายคน เมื่อได้ยินได้ฟังเรื่องของพระเยซูคริสต์ ไม่ว่าจะเกิดจากการอ่านจากไบเบิล หรือการฟังทางวิทยุ หรือโทรทัศน์ หรือฟังการเล่าเรื่องบารมีของพระเจ้าเป็นการส่วนตัว เขามักจะคิดว่า “ผม-ฉัน นับถือศาสนาพุทธ เป็นพุทธศาสนิกชน แล้วทำไมผม-ฉัน จะต้องเชื่อพระเยซู ทำไมผม-ฉัน จะต้องเปลี่ยนศาสนา หรือทำไมผม-ฉันจะต้องเป็นคริสเตียน

ก่อนที่จะตอบคำถามนั้น อยากรจะบอกไว้ก่อนว่า เชื่อฟังอาศัยในพระเยซูนั้น ไม่ต้องเป็นคริสเตียน ไม่ต้องเปลี่ยนศาสนาก็ได้ ยังนับถือศาสนาพุทธ และยังเป็นพุทธศาสนิกชนเหมือนเดิม แต่เป็น “พุทธใหม่” เพราะ “พุทธเก่า” นั้น ฟังอาศัยในตนเอง แต่พุทธใหม่นั้นฟังอาศัยในพระเจ้า ฟังอาศัยในการกระทำของพระเยซูคริสต์เจ้า

ที่นี้กลับมาที่คำถามที่ว่า ผม-ฉัน นับถือศาสนาพุทธ (เก่า) แล้วทำไมจะต้องเปลี่ยนมานับถือพุทธ (ใหม่) ซึ่งก็คือการเชื่อฟังอาศัยในพระเยซูคริสต์เจ้า ทำไมผม-ฉันต้องทำเช่นนั้น

คำตอบ ประการแรกก็คือ เพราะ การนับถือศาสนาพุทธ (แบบเก่า) นั้น ไม่ได้ช่วยให้คุณหลุดพ้นได้ คำสอนเรื่องการหลุดพ้นในศาสนาพุทธนั้นขึ้นอยู่กับกระทำของคุณเอง ดังภาษิตบาลีว่า “อตตาหิ อตตานิ นาโถ” ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน ถ้าคุณอยากหลุดพ้น อยากไปสวรรค์ อยากไปนิพพาน คุณจะต้องประพฤติ ปฏิบัติเอง ทำตามคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ในพุทธศาสนา ไม่มีการไถ่บาป ไม่มีการทำแทน “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” ไม่มีพระเจ้าผู้ใด หรือพระเจ้าผู้ช่วยให้หลุดพ้น (Saviour) คุณทำอะไรก็ได้อย่างนั้น คุณทำดี ได้ดี คุณทำชั่วได้ชั่ว

แต่ปัญหาของคุณ (และผม) คือ เป็นคนบาป ถ้าบอกว่า เป็นคนบาป คุณอาจจะไม่ยอมรับ เพราะคำสอนในศาสนาพุทธ ไม่มี “บาปกำเนิด” (Original Sin) ซึ่งเป็นบาปที่ติดตัวมาจากการเกิดเป็นมนุษย์ สืบต่อเป็นทอดๆ มาจาก อาตัมเอวา ซึ่งเป็นมนุษย์คู่แรกของโลก

เขาทั้งสองได้ทำบาป คือฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า ความบาปนั้น จึงสืบทอด ถ่ายทอดลงไปในเลือดเนื้อ วิญญาณ จิตวิญญาณของมนุษย์ทุกคนที่สืบทอดมาจากอาตัมเอวา ไม่ว่าคุณ (และผม) จะนับถือศาสนาอะไร เผ่าพันธุ์ไหน ชนชาติอะไร เพศอะไร อยู่ในวัยไหนก็ตาม ถ้าได้ชื่อว่าเป็นคน คุณมีบาปกำเนิด (Original Sin)

บาปกำเนิดนี้ ศาสนาพุทธสอนว่าเป็น “กิเลส ราคะ ตัณหา” กิเลส ราคะ ตัณหา นี้แหละคือบาปกำเนิดตามคำสอนในพระคัมภีร์ไบเบิล ดังนั้น ถ้าคุณ (และผม) ไม่ยอมรับว่ามีบาปกำเนิดก็ไม่ใช่ไร แต่คุณจะปฏิเสธเรื่อง กิเลส ราคะ ตัณหา ไม่ได้ เพราะเป็นคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระโคตม

กิเลส ราคะ ตัณหา ผั่งอยู่ในร่างกาย เนื้อหนัง จิตใจ จิตวิญญาณของคุณ (และผม) ไม่มีทางที่จะเอาออกไปได้ ไม่ว่าคุณ (และผม) จะประพฤติ ปฏิบัติตามคำสั่งขององค์สมเด็จพระโคตมมากเท่าใด ก็ไม่มีทางที่ กิเลส ราคะ ตัณหาจะหมดไปจากจิตใจ จิตวิญญาณ และร่างกายของคุณ (และผม) ได้

ต่อให้ไปบวชจนสำเร็จพระอรหันต์ กิเลส ราคะ ตัณหา ก็ไม่หมดไป อาจจะน้อยลง หรือควบคุมมันให้อยู่ใน Control ของคุณ (และผม) ได้ แต่อย่าคิดว่า มันจะหมดไป ตราบใดที่คุณ (และผม) อยู่ในเนื้อหนังร่างกาย (ที่มีบาปกำเนิด มีกิเลส ราคะ ตัณหา) นี้ ไม่มีทางที่คุณ (และผม) จะเป็นคนบริสุทธิ์ ปราศจากกิเลส ราคะ ตัณหาได้เลย ต่อให้บวช รักษาศีล ภาวนา ไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตนานเท่าใด บาปกำเนิด กิเลส ราคะ ตัณหา ของคุณ (และผม) ก็ไม่มีวันหมดไป

เมื่อเป็นเช่นนั้น คุณ (และผม) จะทำอะไร จึงจะหลุดพ้นจากกิเลส ราคะ ตัณหาเหล่านั้น ตามศาสนาพุทธ พระพุทธองค์ก็สอนว่า “ให้ละเว้นความชั่ว และประกอบกรรมดี” ให้รักษาศีลห้า ถ้าคุณทำตามศีลห้า คุณก็จะเป็นคนดี (แต่กิเลส ราคะ ตัณหา หรือบาปกำเนิด ของคุณก็ยังไม่หมดไป) แต่ถ้าคุณฝ่าฝืนศีลห้า คุณก็จะเป็นคนไม่ดี เป็นคนชั่ว ซึ่งคนไทยพุทธ (เก่า) จะบอกว่า คุณ (และผม) เป็นคนบาป ความจริงก็เป็นเช่นนั้น เพราะคนไทยพุทธ (เก่า) เข้าใจ และสอนกันว่า “ถ้าทำผิด ฝ่าฝืนบทบัญญัติ ฝ่าฝืนศีลห้า จึงเป็น “บาป” ถ้าไม่ฝ่าฝืนก็ไม่บาป

การทำผิด ฝ่าฝืนศีลห้าเป็นบาป

ดังนั้นเราจึงได้ยินอยู่เสมอว่า “ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต” เป็นบาป “ลักขโมยทรัพย์สมบัติ โกงเอาของๆคนอื่นมาเป็นของตน” เป็นบาป ผิดแผ้วผิดเมียคนอื่น เป็นบาป โกงหกพกลม เป็นบาป และดื่มสุราก็เป็นบาป ถ้าไม่ทำ ก็ไม่บาป ถ้ารักษาศีลได้ก็ไม่เป็นบาป

ความเข้าใจเรื่องบาประหว่างพุทธ (เก่า) และพุทธ (ใหม่)

แสดงว่า คนไทยพุทธ (เก่า) และคนไทยพุทธ (ใหม่) เข้าใจ “ความบาป” ไม่เหมือนกัน บาปของคนไทยพุทธ (เก่า) คือการทำผิด การฝ่าฝืน บทบัญญัติ การฝ่าฝืนศีลห้า แต่บาปของคนไทยพุทธ (ใหม่) คือ การเกิดมาเป็นมนุษย์ ยังไม่ต้องทำอะไร ไม่ต้องฝ่าฝืนศีลห้า ไม่ต้องฝ่าฝืนบทบัญญัติอะไร ก็เป็นคนบาปแล้ว เกิดมาจากท้องพ่อแม่ ก็มีบาปแล้ว นั่นคือ “การเห็นแก่ตัว อยากเป็นใหญ่ อยากเป็นคนสำคัญ ปฏิเสธพระเจ้า ไม่ยอมกลับหันหลังไปพึ่งพระเจ้า” สิ่งเหล่านี้ ชาวไทยพุทธ (เก่า) ไม่เรียกว่า “บาป” แต่เรียกว่า “กิเลส ราคะ ตัณหา” ซึ่งก็คือบาปในความเข้าใจของคนไทยพุทธ (ใหม่)นั่นเอง

ดังนั้น เราจึงต้องมาทำความเข้าใจให้ตรงกันว่า การมีกิเลส ราคะ ตัณหา” ชีวิตมีทุกข์ การเวียนว่ายตายเกิด ชีวิตนี้เกิดมาพร้อมกับ ทุกข์ อนิจจ อนตตา คือชีวิตนี้เป็นทุกข์ และเป็นอนิจจัง คือไม่เที่ยง ไม่ยั่งยืน และไม่มีตัวตน ไม่มีตัวกู-ของกู เกิดขึ้นมาสักพักหนึ่งก็ดับ หรือตายไปแล้ว สิ่งเหล่านี้แหละ คือ “บาป” ตามความหมายของคนไทยพุทธ (ใหม่)

ฉะนั้น เมื่อเราเกิดมาเป็นคน เราจึงมีบาปกำเนิด มีทุกข์ มีความเสื่อม เพราะชีวิตเป็น ทุกข์ อนิจจ อนตตา ร่างกายเป็นอนิจจัง และในที่สุดก็จะตายไป เพราะไม่มีตัวตน พระพุทธองค์สอนว่า อย่าไปยึดติดเลย ให้ปล่อยวาง และรู้ทัน เราก็จะสามารถที่ขจัดความบาปที่เรา มีนี้ได้

ปัญหาของมนุษย์

แต่ปัญหาของมนุษย์คือ ไม่มีศักยภาพพอที่จะทำตามคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ ไม่สามารถที่จะทำตามศีลห้าได้ บางทีอาจจะทำได้ข้อหนึ่ง หรือสองข้อ หรือทำไม่ได้เลย การกระทำตามศีลห้านี้จะต้องทำให้ครบถ้วน ทำให้เป็นประจำ ทำตลอดเวลา เมื่อใดก็ตาม ที่เราฝ่าฝืน ก็แสดงว่า เราเป็นคนบาปแล้ว (ตามศาสนาพุทธเก่า)

ทางออกของคนถือพุทธเก่า

เพราะเหตุนี้เอง ผู้ที่ยึดถือว่าจะต้องรักษาศีลห้า เพื่อจะได้หลุดพ้น เพื่อจะได้เป็นคนบุญ จึงสอนว่า “ขอให้ทำขอให้รักษาศีลห้า ทำได้เท่ากับ “ช่างแกว่งหู แลบลิ้น” ก็ได้บุญแล้ว ก็เป็นคนดีแล้ว ซึ่งไม่เป็นความจริง จะทำได้มากกว่านั้น ก็ไม่สามารถที่จะลบ บาปกำเนิด หรือ กิเลส ราคะ ตัณหาที่มีอยู่ในเนื้อหนังร่างกายของเราได้

ถ้าเป็นเช่นนั้น เราจะทำอย่างไร ทางออกของศาสนาพุทธ (เก่า) ก็คือ ต้องปฏิบัติ ต้องกระทำ ต้องถือศีลภาวนา ต้องรู้ทันตัวเอง ประพฤติปฏิบัติไปเรื่อยๆ หวังว่าสักวันหนึ่ง จะสามารถทำตามศีลห้า (หรือศีลอื่นๆได้) และก็จะได้ไปสวรรค์ หรือไปนิพพาน ชีวิตก็จะพ้นทุกข์

ทางออกของคนถือพุทธใหม่

แต่ทางออกของพุทธ (ใหม่) ไม่เป็นเช่นนั้น ทางออกของชาวพุทธ (ใหม่) ไม่ได้ขึ้นอยู่กับศักยภาพของมนุษย์ แต่ขึ้นอยู่กับพระเจ้า เพราะมนุษย์เป็นคนบาป (มีบาปกำเนิด) มีกิเลส ราคะ ตัณหา ชีวิตวนเวียนอยู่กับการ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ไม่สามารถทำตามคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสมณะโคดมได้

พระเจ้าจึงได้ทำความหลุดพ้นให้กับมนุษย์ โดยได้ทำพันธสัญญาไว้กับ “อับราฮัม” ว่าพระองค์จะส่งให้คนหนึ่งมาเกิดในตระกูลของเขา เพื่อจะมาเป็น “ผู้ไถ่บาป” (ทั้งที่เป็นบาปกำเนิด กิเลส ราคะ ตัณหา หรือบาปที่เกิดขึ้นจากการฝ่าฝืนบทบัญญัติ หรือศีลห้า) (คำสอนนี้ไม่มีอยู่ในศาสนาพุทธเก่า) ผู้ที่จะมาเกิดนั้น คือ “พระมาซีอะห์ (Mashiah) ในศาสนายูดาห์ หรือ พระศรีอารีย เมตไตรย ในศาสนาพุทธ (เก่า)

แผนการของพระเจ้าที่จะช่วยมนุษย์ให้หลุดพ้น

ตลอดประวัติศาสตร์อันยาวนานของของพวกอิสราเอล พระเจ้าก็เปิดเผยให้เห็นทีละเล็กละน้อยถึงการไถ่บาป พระองค์ยอมให้มีการบูชาไถ่บาป โดยใช้แกะเป็นเครื่องบูชา ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่อ้างถึงพระผู้ไถ่ที่จะมาเกิดในอนาคต ในที่สุด พระผู้ไถ่ หรือพระมาซีอะห์ (หรือพระศรีอารีย เมตไตรย) ก็ลงมาเกิดตามพระสัญญา มาเกิดเป็น “พระเยซู” ผู้เป็นพระสัญญาของพระเจ้า ผู้เป็นพระคริสต์ของชาวกรีก เป็นพระมาซีอะห์ของชาวฮีบรู หรือเป็น “พระศรีอารีย เมตไตรย” ของชาวไทยพุทธเก่า

การกระทำของพระเจ้าเพื่อมนุษย์

เมื่อพระองค์มาเกิดแล้ว พระองค์ได้มาทำแทนมนุษย์ชาติ ประการแรกที่พระองค์ทำ คือ การทำตามธรรมบัญญัติ (ซึ่งหมายถึงศีลห้า ศีลสิบ หรือบทบัญญัติอื่น รวมทั้งข้อความในพระคัมภีร์หมวดธรรมบัญญัติของยิว และหนังสือพระคัมภีร์ทั้งเล่ม) แสดงว่า คำสอนที่ว่า จงกระทำตามศีลห้า (และศีลอื่นๆ) เพื่อจะได้หลุดพ้น เพื่อจะได้เป็นคนดีนั้น พระเยซูได้กระทำแล้วอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ เหตุที่พระองค์ทำได้ เพราะพระองค์ไม่ใช่มนุษย์ แต่เป็นพระเจ้า เป็นผู้ที่มีศักยภาพที่จะทำได้

พระองค์เป็นพระเจ้าในรูปแบบที่ไม่เป็นบุคคล คือเป็น “พระธรรม (พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า “พระวาหะ”) ได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์ บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง เราทั้งหลายได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ คือสง่าราศีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา” (ยน 1:14)

เมื่อพระองค์มาเกิดเป็นมนุษย์แล้ว พระองค์ไม่ได้มาลายธรรมบัญญัติ หรือศีลต่างๆ แต่มาทำให้สมบูรณ์ ดังที่พระองค์ตรัสว่า “อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะทำลายธรรมบัญญัติหรือคำของคนทรงของพระเจ้าเสีย เรามิได้มาเพื่อจะทำลาย แต่มาเพื่อจะให้สำเร็จ เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถึงฟ้าและดินจะล่วงไป แม้อักษรหนึ่งหรือจุดๆหนึ่งก็ไม่สูญไปจากธรรมบัญญัติ จนกว่าจะสำเร็จทั้งสิ้น เหตุฉะนั้น ผู้ใดได้ทำให้อ่อนแอข้อหนึ่งข้อหนึ่งในพระบัญญัตินี้เขาลง ทั้งสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย ผู้นั้นจะได้ชื่อว่า เป็นผู้ไถ่บาปในอาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่ผู้ใดที่ประพฤติและสอนตามพระบัญญัติ ผู้นั้นจะได้ชื่อว่า เป็นใหญ่ในอาณาจักรแห่งสวรรค์ เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้าบุญของท่านไม่ยิ่งกว่าบุญของพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี ท่านจะไม่วันได้เข้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์ได้” (มธ 5:17-19)

นอกจากพระองค์จะทำตามศิลาห้า มาทำตามบทบัญญัติต่างๆ แล้ว พระองค์ยังมาตายเพื่อไถ่บาปด้วย เพราะความบาป (ที่เป็นบาปกำเนิด เป็นกิเลส ราคะ ตัณหา ฯลฯ) นั้นไม่มีทางหมดไปด้วยการประพฤติของคน พระเจ้าในพระเยซู จึงได้มาทำแทน มาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เพราะว่า “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย (ทั้งทางฝ่ายร่างกาย และจิตวิญญาณ) แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตเข้าสู่นิพพาน ในพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา” (รม 6:23)

ผู้ที่ไถ่บาป และผู้ที่รับการไถ่บาป

ในการไถ่บาปนั้น ต้องไถ่กับพระเจ้า เพราะมนุษย์มาจากพระเจ้า เป็นหนี้ความบาป และความตายอยู่กับพระเจ้า จะต้องมีการไถ่ หรือการใช้หนี้ ความตาย (ของมนุษย์) จะต้องไถ่ด้วยความตายของพระเจ้า (ในพระเยซู) มนุษย์ไม่มีศักยภาพพอที่จะไถ่ตัวเองได้ เพราะถ้าทำเช่นนั้น มนุษย์จะต้องตกนรกตลอดไปเป็นนิตย์ แต่พระเจ้าในพระเยซู พระองค์มาตาย และตกนรกแทนมนุษย์ในสามวันที่พระองค์ตายนั้น

หลังจากนั้น พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย มีร่างกายใหม่ เป็นร่างกายที่ไม่ได้ตกอยู่ภายใต้ “ทุกข์ อนิจจัง อนตตา แต่เป็นร่างกายที่ “สุข นิจจุ อตตา คือจะเป็นเหมือนร่างกายของอาดัมก่อนที่จะล้มลงในความบาป และจะมีความสัมพันธ์กับพระองค์ อยู่กับพระองค์ตลอดไป เป็นร่างกายหรือชีวิตที่เข้าสู่นิพพาน คือจะไม่มีบาป (ไม่ว่าจะเป็นบาปกำเนิด) ไม่มีกิเลส ราคะ ตัณหา อื่นเลย

หนทางที่จะหลุดพ้นของคนที่เป็นพุทธ (ใหม่)

กล่าวโดยสรุปคือ เพราะคุณ (และผม) เป็นคนบาป (มีบาปกำเนิด มีกิเลส ราคะ ตัณหา) ไม่สามารถที่จะพ้นบาปได้ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะทำอย่างไร จะพยายามอย่างไร จะถือศีล หรือบวชเป็นสมณะ ก็ไม่สามารถที่จะหลุดพ้นจากบาป ไม่สามารถจะหลุดพ้นจาก กิเลส ราคะ ตัณหานี้ได้ ดังนั้นพระเจ้า จึงได้มาทำแทน มาทำตามธรรมบัญญัติ มาตาย และเป็นขึ้นจากความตายแทนเรา ถ้าคุณ (และผม) อยากรจะพ้นบาป คุณจะต้องมาพึ่งพระองค์ เชื่อวางใจในพระองค์ แล้วคุณ (และผม) ก็จะหลุดพ้นได้ นี่คือการตอบที่ว่า ทำไมคุณจึงต้องเชื่อฟังพระเยซูคริสต์

ขออย่าคิดว่า การเชื่อในพระเยซูนี้ เป็นการเปลี่ยนศาสนาใหม่? คำตอบก็คือ ไม่ใช่การเปลี่ยนศาสนา คุณไม่ต้องนับถือศาสนาคริสต์ (รูปแบบ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของคริสตจักรตะวันตก) คุณเพียงแต่เชื่อฟังอาศัย วางใจในการกระทำของพระเยซูเพื่อคุณเท่านั้นเป็นพอ

เชื่อพระเยซูไม่ใช่การเปลี่ยนศาสนา แต่เป็นการเปลี่ยนที่พึ่ง

คุณยังเป็นคนไทยพุทธเหมือนเดิม ภายนอกคุณเป็นพุทธ คือยังใช้รูปแบบ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย แต่ภายในคุณเปลี่ยนแปลงใหม่ คือไม่พึ่งอาศัยในตนเองอีกต่อไป แต่เชื่อพระเยซู การเชื่อฟังอาศัยในพระเยซูนี้ ไม่ใช่การเปลี่ยนศาสนา แต่เป็น “การเปลี่ยนที่พึ่ง” แต่ก่อนนั้นเมื่อครั้งที่คุณยังเป็นพุทธ

6.เชื่อพระเยซู โดยไม่ต้องเปลี่ยนศาสนา

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:28 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:43 น.

(เก่า) อยู่ที่คุณฟังในตนเอง ฟังในความสามารถของตนเอง ทำตัวเอง ถือศาสนาด้วยตนเอง เพื่อจะหลุดพ้น และคุณ (และผม) ก็รู้ว่า ทางนั้นตัน ไปไม่ได้ เพราะคุณ (และผม) เป็นมนุษย์ ไม่มีศักยภาพพอที่จะทำตามพอที่จะหลุดพ้นได้

ดังนั้นพระเจ้าในพระเยซู จึงได้มาทำหน้าที่ได้กล่าวมาแล้ว และตอนนี้ คุณ (และผม) ได้ย้ายที่ฟัง (ไม่ใช่เปลี่ยนศาสนา) จากการฟังตนเอง มาฟังพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ ภายนอกของคุณยังเป็น รูปแบบ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของไทยอยู่ แต่จิตใจของคุณ ได้รับการเปลี่ยนแปลงแล้ว คือคือฟังพระเจ้า ในพระเยซู

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ตอบคำถามของคุณ (และผม) แล้วใช่ไหมล่ะว่า ทำไมคุณ (และผม) ที่เป็นพุทธ (เก่า) จึงต้องมาเป็นพุทธ (ใหม่) เชื่อฟังอาศัยในพระเยซูหวังว่าที่บรรยายมาอย่างยืดยาวนี้ จะตอบคำถามของคุณได้บ้าง

ท้ายที่สุด โดยการเชื่อฟังอาศัยในพระเยซูเท่านั้นที่เราจะหลุดพ้นได้ หากต้องการให้พระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้หลุดพ้น และต้องการให้พระองค์เข้ามาอยู่ในจิตใจของคุณ ขอให้คุณสวดอ่อนน้อน หรือพูดกับพระเจ้า จะออกเสียงหรือพูดในใจก็ได้ แล้วบอกพระองค์ว่าคุณต้องการรับความหลุดพ้นโดยทางพระเยซู

ตัวอย่างการสวดอ่อนน้อนต่อพระเจ้า

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่าง ที่คุณจะสวดอ่อนน้อน หรือพูดกับพระเจ้า: “สารธุพระเจ้า ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงรักลูก ขอขอบคุณพระองค์สำหรับการเสียสละพระองค์เองเพื่อลูก ขอขอบคุณที่พระองค์สำหรับการให้อภัยและประทานความหลุดพ้นให้ ลูกขอรับของขวัญแห่งความหลุดพ้นโดยทางพระเยซู ลูกขอต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้หลุดพ้นของลูกตลอดไป ลูกขอสวดอ่อนน้อนในนามพระเยซูคริสต์เจ้า สารธุ”

ถ้าคุณได้สวดอ่อนน้อนตามนี้แล้ว คุณก็ได้เชื่อฟังอาศัยพระเจ้า คุณได้เป็นลูกของพระองค์ ได้รับการชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นขั้นที่ 1 ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่ 2 และจะเข้าร่างกายใหม่ เข้าสู่สวรรค์ เข้าสู่นิพพาน ในความหลุดพ้นขั้นที่ 3 นับตั้งแต่นั้นนี้เป็นต้นไป

เขียนโดย Banpote Wetchgama (ศูนย์พันธกิจอุดรธานี)

แก้ไขล่าสุด ใน วันพฤหัสบดีที่ 29 พฤษภาคม 2012 เวลา 19:10 น.

6.เชื่อพระเยซู โดยไม่ต้องเปลี่ยนศาสนา

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:28 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:43 น.

//